

BE A HERO BE A ROLE MODEL

Rolmodel Ton Louhenapessy

Ton Louhenapessy, geboren op 13 juni 1960 en van Molukse afkomst. *“Mijn ouders behoren tot de eerste Molukkers die in 1951 met de boot in Nederland aankwamen.”* Ton woont in Amstelveen en is opgegroeid in de Bijlmer. *“Mijn hart ligt in de Bijlmer. Ik doe hier nog steeds wekelijks mijn boodschappen”.*

Ton heeft een inspirerend studieloopbaan. Hij is een typisch voorbeeld van een stapelstudent: mavo/havo, MBO, HBO. *“Op de MBO en daarna HBO heb ik de opleiding Personeel & Arbeid gedaan. Vervolgens ging ik aan de slag bij een bank. Bij de bank was mijn taak dossiers opschonen. Na 2 jaar dat gedaan te hebben wilde ik wat anders. Ik vroeg aan mijn chef ik een studie kon volgen om door te kunnen groeien, maar hij reageerde met: ‘nee, want je bent van Molukse afkomst, Molukkers kunnen niet leren en jullie Molukkers zijn toch treinkapers.’ Dit hield mij echt niet tegen; ik ging zelf aan de slag, met een HBO human resource diploma als resultaat. Zeg tegen mij dat ik iets niet kan en ik zal het tegendeel bewijzen.”* In zijn laatste jaren bij de bank had Ton het geschopt tot vicepresident van de HR-afdeling. Door de financiële crisis in 2008 moest Ton weg bij de bank en kwam hij bij de politie terecht.

Bij nationale politie werkt Ton als programmamanager Diversiteit en Inclusie, hoofdinspecteur en is hij een officieel boegbeeld van de politie. De juiste persoon op de juiste plek dus, maar de weg naar succes was niet altijd gemakkelijk. *“Ik werd bijvoorbeeld wel eens op een beledigende manier pinda of zwarte genoemd. Ik kon hier erg verdrietig om worden en dacht erover na om op te geven.”* Toch liet Ton zich niet klein maken. *“Ik realiseerde dat ik de slachtofferrol kon aannemen of kon laten zien wat ik waard ben. Ik herpakte me, want zonder strijd geen overwinning.”* Sindsdien laat Ton zich niet afleiden door negatieve geluiden en focust hij zich op zijn doelen.

Ton heeft een droom, een maatschappelijke droom. *“Mijn voormalige korpschef vroeg tijdens een bijeenkomst van de top van de nationale politie of ik een droom had. Zonder twijfel en vanuit mijn hart sprak ik de ‘top’ toe: mijn droom is dat de generatie van mijn 17-jarige zoon en de generaties die daar op volgen, minder hoeven te vechten voor een plek in de maatschappij. Maar dat zij worden geaccepteerd zoals ze zijn, en worden beoordeeld op hun bijdrage in de samenleving en niet op hun afkomst.”* Ton toonde lef met dit optreden. Hij inspireerde zijn collega's om naast hem te staan en samen deze droom te verwezenlijken. Niet alleen de collega's werden geïnspireerd door het lef van Ton. Hij werd door de universiteit van Leiden benaderd om aan de universiteit gastlessen te verzorgen over Diversiteit en Inclusie. *“Dan staat je naam opeens op het programma tussen hoogleraren. Ik ben niet eens een wetenschapper. Dan ben je toch gewoon trots? Hard werken loont. Nu weten mensen mij te vinden.”*

We vroegen aan Ton of hij carrière geheimen heeft. Hierop antwoorde hij dat het vooral belangrijk is om jezelf te blijven en kansen te pakken. *“Heb lef, durf je uit te spreken en zet door ook al is het soms moeilijk.”* Verder gaf Ton als tip geen concurrent van elkaar te zijn *“We hebben elkaar nodig. Alleen samen kunnen we echt verandering brengen in de oneerlijke verdeling van de samenleving.”*

